

RIKSDAGENS SVAR 50/2001 rd

Regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring och 2 kap. 5 § lagen om försäkringsbolag

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lagar om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring och 2 kap. 5 § lagen om försäkringsbolag (RP 58/2001 rd).

Beredning i utskott

Social- och hälsovårdsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ShUB 12/2001 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av lagen om olycksfallsförsäkring

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 20 augusti 1948 om olycksfallsförsäkring (608/1948) 10 § 1 mom., 11 §, 12 § 1 och 2 mom., 16 § 3 mom., 20 § 1 och 2 mom., 28 § 5 och 6 mom., 29 §, 30 § 1 mom., 32 § 1 mom., 35 a §, 47 § 1 och 3 mom., 48 §, 53 § 5 mom., 60 § 1 mom. och 60 a § 4 mom.,

dessas lagrum sådana de lyder, 10 § 1 mom., 12 § 2 mom. och 48 § i lag 956/1971, 11 §, 12 § 1 mom., 29 §, 30 § 1 mom., 32 § 1 mom., 35 a § och 60 § 1 mom. i lag 1204/1996, 16 § 3 mom. i lag 948/1992, 20 § 1 och 2 mom. samt 53 § 5 mom. i lag 526/1981, 28 § 5 och 6 mom. samt 47 § 1 mom. i lag 1642/1992, 47 § 3 mom. i lag 1329/1999 och 60 a § 4 mom. i lag 940/1984, samt

fogas till lagen en ny 29 a § som följer:

10 §

Arbetsgivaren är fri från sin försäkringsplikt, tills antalet arbetsdagar som han låtit utföra under kalenderåret överstiger 12. Även en sådan arbetsgivare som inte är en sammanslutning eller stiftelse och som vid den senaste kommunalbeskattningen blivit påförd skatt för en inkomst av högst 571,84 euro, är fri från sin försäkringsplikt tills antalet arbetsdagar som han låtit utföra under ett kalenderår uppgår till mer än 30.

— — — — —

11 §

Drabbar ett olycksfall i arbete en arbetstagare i arbete hos en arbetsgivare som har försummat sin försäkringsplikt, svarar Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund för betalningen av skadestånd enligt denna lag. Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund har rätt att utöver den avgift som nämns i 36 § dessutom av arbetsgivaren återkräva vad som bestäms att skall betalas i skadestånd, dock högst 168,19 euro för varje olycksfall.

12 §

En försäkringspliktig arbetsgivare skall själv upp till ett belopp av 16,82 euro betala skadestånd för varje olycksfall i arbete, om inte försäkringen frivilligt har utsträckts till att omfatta också denna skadeståndsskyldighet. I försäkringsbrevet skall det alltid antecknas om arbetsgivaren har någon självrisk eller inte.

En arbetsgivare, som enligt 10 § är fri från försäkringsplikt, är likväl skyldig att betala i 1 mom. avsett skadestånd upp till ett belopp av 8,41 euro för varje olycksfall i arbete.

16 §

Begravningshjälpen utgör 3 010,56 euro.

20 §

Har arbetstagaren på grund av skadan eller sjukdomen blivit så hjälplös att han inte kan reda sig utan annans hjälp, eller förorsakas han i övrigt exceptionellt men av svår skada eller sjukdom, kan till honom för den tid förutsättningarna föreligger betalas mentillägg, uppgående till högst 2,35 euro per dag. Detta tillägg betalas dock inte för den tid under vilken arbetstagaren får vård på sjukhus eller någon annan anstalt.

Till en arbetstagare vars protes eller andra hjälpmedel förorsakar särskild slitning av gångkläder eller som har ledarhund kan såsom tilläggsskadestånd betalas högst 0,47 euro per dag.

28 §

Vid beräkning av skadeståndet avrundas årsarbetsförtjänsten till närmaste med tio jämnt delbart eurobelopp. När avrundning åt båda hållen är möjlig avrundas beloppet uppåt.

När årsarbetsförtjänsten understiger 925,03 euro höjs den till 925,03 euro. Årsarbetsförtjänsten höjs dock inte, om arbetstagaren vid tiden för olycksfallet hade rätt till full invalidpension som beviljas tills vidare och som avses i folkpensionslagen (347/1956) eller i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare eller till full olycks-

fallspension som fastställs enligt denna lag och som beviljas tills vidare eller till motsvarande ersättning enligt trafikförsäkringslagen, eller om arbetstagaren vid tiden för olycksfallet hade fyllt 65 år och fick ålderspension enligt folkpensionslagen eller 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare.

29 §

En i denna lag avsedd försäkring kan beviljas av ett sådant försäkringsbolag som enligt lagen om försäkringsbolag (1062/1979) eller lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) har rätt att bedriva försäkring i den skadeförsäkringsklass 1 som avses i 1 § 1 punkten i social- och hälsovårdsministeriets beslut om fastställande av försäkringsklasser för finska försäkringsbolag och försäkringsföreningar samt för utländska försäkringsbolag som är verksamma i Finland (858/1995).

Ett försäkringsbolag som har för avsikt att bedriva försäkring enligt denna lag i Finland skall senast två månader innan verksamheten inleds anmäla detta hos Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund.

På ett i lagen om försäkringsbolag avsett försäkringsbolag tillämpas för en i denna lag avsedd försäkringsrörelse lagen om försäkringsbolag och på ett utländskt bolag lagen om utländska försäkringsbolag, om inte något annat följer av denna lag.

29 a §

Med avvikelse från vad som bestäms i 16 a kap. 9 § 4 mom. och 14 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag skall samtycke ges till överlåtelse av ett i lagen om försäkringsbolag avsett försäkringsbolags försäkringsbestånd enligt denna lag eller en del av det, om överlåtelsen inte väsentligt försvagar de försäkrades skydd eller äventyrar verksamhetsförutsättningarna för försäkringssystemet enligt denna lag eller dess förmåga att klara av sina förpliktelser. Till samtycket kan fogas villkor som tryggar att förutsättningarna uppfylls.

Det som bestäms i 1 mom. gäller i tillämpliga delar också förutsättningarna för samtycke en-

ligt 64—66 § lagen om utländska försäkringsbolag.

30 §

I de fall där staten är skadeståndsskyldig på grund av olycksfall i arbete eller yrkessjukdom, skall skadeståndet betalas av statskontoret. I fråga om statskontoret gäller då i tillämpliga delar vad som i denna lag bestäms om försäkringsanstalter. På statskontoret tillämpas dock inte 29 § 3 mom. och 41 b § 2 och 4—6 mom.

32 §

Försäkringsavtalet ingås för en försäkringsperiod. Försäkringsperioden är ett kalenderår, om det inte gäller en försäkring som träder i kraft under året, varvid den första försäkringsperioden löper ut vid utgången av kalenderåret efter det år då försäkringen påbörjades. Därefter fortsätter försäkringen en period åt gången, om inte försäkringstagaren skriftligen säger upp försäkringen senast tre månader innan försäkringsperioden går ut. I fråga om försäkringstagarens uppsägningsrätt vid överlåtelse av försäkringsbestånd gäller emellertid vad som bestäms i 16 a kap. 12 § 1 mom. lagen om försäkringsbolag.

35 a §

Försäkringspremien för en försäkringsperiod består av en förskottspremie och en utjämningspremie. Det som i 35 § 2 mom. bestäms om försäkringspremie gäller på motsvarande sätt också förskottspremien. Försäkringsperiodens förskottspremie skall betalas inom en tid som försäkringsanstalten bestämmer. Överstiger eller understiger den slutliga försäkringspremien för försäkringsperioden beloppet av den uppburna förskottspremien, uppbärs hos försäkringstagaren eller återbärs till honom såsom utjämningspremie skillnaden mellan den slutliga premien och förskottspremien inom en tid som försäkringsanstalten bestämmer, dock senast inom ett år efter försäkringsperiodens utgång, om inte något annat följer av 37 §. I fråga om specialtariferade försäkringar som har upphört får denna

tid, om därom har avtalats med försäkringstagaren, vara längre än ett år, dock högst tre år. I försäkringsvillkoren kan försäkringsanstalten fastställa beloppet av den minsta utjämningspremie som uppbärs eller återbärs. Beloppet får vara högst 8,41 euro.

47 §

Dagpenning och därtill hörande tillägg skall utbetalas åtminstone en gång i månaden i efterskott, dock inte oftare än en gång i veckan. Olycksfallspension, fortlöpande menersättning och till dem hörande tillägg samt familjepension utbetalas, om inte parterna kommer överens om något annat, månadsvis i förskott. Är det månatliga beloppet mindre än 16,82 euro, kan utbetalningen ske med längre mellanrum, dock minst en gång om året.

Om inte parterna kommer överens om något annat, skall försäkringsanstalten på sin bekostnad tillhandahålla det skadestånd som skall utbetalas för den skadeståndsberättigade på den penninginrättning i landet som han eller hon bestämmer. Har någon penninginrättning inte bestämts, tillhandahålls den skadeståndsberättigade skadeståndet på dennes boningsorts postanstalt. En skadeståndsrät som är mindre än 1,68 euro skall kunna lyftas av den skadeståndsberättigade på försäkringsanstalten.

48 §

Har en arbetstagare drabbats av olycksfall i arbete, vilket olycksfall bör anses vara av allvarlig art, och är den skadades eller hans anhörigs rätt till skadestånd uppenbar, är arbetsgivaren skyldig att på anhållan av skadeståndstagaren såsom förskott på skadeståndet betala

1) oundgängliga resekostnader, föranledda av given sjukvård, samt

2) för tryggnad av skadeståndstagarens uppehälle nödvändigt belopp, likväl högst 33,64 euro.

Enligt 1 mom. utbetalat förskott avdras från skadeståndet så som bestäms i 26 §.

53 §

Kostnaderna för olycksfallsnämndens verksamhet betalas av försäkringsanstalterna i förhållande till det antal ärenden som inkommer till nämnden för behandling, dock så att varje anstalt skall betala minst 336,38 euro årligen.

60 §

De i 11 § och 12 § 1 och 2 mom., 16 § 3 mom., 20 § 1 och 2 mom., 28 § 6 mom., 35 a § och 53 § 5 mom. bestämda beloppen justeras kalenderårsvis på grundval av de förändringar som skett i den allmänna lönenivån i landet, enligt det löneindex som årligen fastställs för tillämpningen av 9 § lagen om pension för arbetstagare. De justerade beloppen avrundas så att de i 12 § och 35 a § angivna beloppen avrundas till närmaste hela euro samt de i 11 §, 16 § 3 mom., 28 § 6 mom. och 53 § 5 mom. angivna beloppen till närmaste hela tio euro.

60 a §

Skadeståndsförhöjning som understiger 2,52 euro betalas inte. Beloppet justeras årligen enligt det löneindex som nämns i 9 § lagen om pension för arbetstagare.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.

Lagens 10 § 1 mom., 11 §, 12 § 1 och 2 mom., 16 § 3 mom., 20 § 1 och 2 mom., 28 § 5 och 6 mom., 35 a §, 47 § 1 och 3 mom., 48 §, 53 § 5 mom., 60 § 1 mom. och 60 a § 4 mom. träder dock i kraft först den 1 januari 2002.

Beslut om förmånsbelopp enligt denna lag kan meddelas i euro redan innan denna lag träder i kraft.

Vid tillämpning av denna lag motsvarar beloppen i 11 §, 12 § 1 och 2 mom., 20 § 1 och 2 mom., 28 § 6 mom. och 35 a § den allmänna lönenivån 1971, beloppet i 53 § 5 mom. den allmänna lönenivån 1981, beloppet i 60 a § 4 mom. den allmänna lönenivån 1984 och beloppet i 16 § 3 mom. den allmänna lönenivån 1992.

Lag

om ändring av 2 kap. 5 § lagen om försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 december 1979 om försäkringsbolag (1062/1979) 2 kap. 5 § 4 mom., sådant det lyder i lag 355/1997, som följer:

2 kap.
Försäkringsbolags bildande

5 §

Om koncession för försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring bestäms i

lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997).

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2001.

Helsingfors den 22 maj 2001
